

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **J. G.**, bytem N., zastoupeného: Mgr. Jiří Štancl, advokát se sídlem Čs. legií 172, 339
01 Klatovy, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 31.10.2013 proti rozhodnutí
žalované ze dne 29.8.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 25.6.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Jiřího Štancla na nákladech řízení částku ve výši 2.600,-Kč na účet č. X, VS 006473, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 31.10.2013, k níž byly připojeny i kopie níže uvedených rozhodnutí, se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2013 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 25.6.2013, kterým mu byla zamítnuta žádost o invalidní důchod dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Klatovy ze dne 16.6.2013 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 29.8.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 22.8.2013 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 3b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha***

vyhlášky), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozmezí 15-25%; tomuto zařazení odpovídá deformita a omezení hybnosti levé horní končetiny a vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezů bylo hodnoceno na horní hranici vymezeného rozpětí tj. 25% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považoval za nezákonné, jelikož je od narození omezen v pohybu levého ramenního kloubu v důsledku kojenecké osteomyelidy levého humeru s reziduální deformitou hlavice humeru se zkratem levé horní končetiny o 11 cm, přičemž tato diagnóza je objektivizována lékařskými vyšetřeními a nezpochybňují ji ani správní orgány, jeho zdravotní stav je trvalý, k žádné progresi nedošlo a ze žádných podkladů ani neplyne; žalobce neví, proč zkrat nebyl v minulosti objektivizován a dovozovat, že bez pochyb prokázané omezení pracovní schopnosti nelze zohlednit kvůli jeho dodatečnému zjištění, je neudržitelné. Lze tedy namítat i nedostatečné zjištění skutkového stavu, konkrétně míry zkratu levé končetiny žalobce. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 29.8.2013 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 25.6.2013 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Klatovy vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 13.6.2013* a ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 22.8.2013 v námitkovém řízení* vyplývá, že žalobce nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 3b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25% a tato míra ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 19.11.2013 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či *komise*) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/21991 Sb. Dále ze zaslaného *dávkového spisu vedeného ohledně žalobce* žalovanou vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 29.8.2013 bylo žalobci doručeno dle dodejky dne 6.9.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak je stanoveno v § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 4.2.2014, jemuž byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně* podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nebyl invalidní pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise konstatovala, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po osteomyelitidě levé kosti pažní v roce 1988 s reziduální deformitou hlavice levé horní končetiny se zkratem o 11 cm, pro toto postižení není schopen těžké práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen, práce náročné na jemnou motoriku

postižené končetiny, práce v nepříznivých klimatických podmínkách, práce ve výškách. Je schopen práce lehké až středně těžké, v suchu a teple, s možností odlehčení levé horní končetiny /nedominantní/; je schopen chůze bez opory, sám se svlékl a oblékl při vyšetření. V komisi byl vyšetřen ortopedem s přeměřením deficitu na levé horní končetině, zjištěno zkrácení levé horní končetiny o 11cm, zkrácení je v oblasti pažní, kde dle RTG chybí hlavice a část krčku, pohyb v rameni je výrazně omezen-abdukce do 70 st, rotace ve flexi o 1/3, pohyb do flexe je normální. Šetření ortopeda v komisi je v plném souladu s ortopedickým nálezem MUDr. J. P. ze dne 30.5.2013; v dřívějších nálezech byl vždy uveden RTG popis, ale nebyla uváděna délka zkratového deficitu. V PK MPSV byla při vyšetření zjištěna i svalová hypotrofie LHK lehčího stupně; komise na rozdíl od OSSZ a řízení o námitkách posoudila zdravotní postižení dle kapitoly XV, oddílu B, položky 16c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-50%, hodnotila na dolní hranici rozmezí 35%, protože hypotrofie svalová je lehkého stupně a vzhledem k tomu, že postižení trvá u žalobce dlouhodobě, je již na toto postižení adaptován; v dolní hranici komise zohlednila i dosažený stupeň vzdělání žalobce. Významným zkratem postižena nedominantní končetina, významný zkrat limituje manuální výkonnost žalobce, proto je vhodné pracovní zařazení v kratším pracovním úvazku, práce ve vlastním rytmu s možností odpočinku. Vhodný pro rekvalifikaci je např. PC kurz pro skladové hospodářství, učební obory prodavač drobného zboží s vyloučením přenášení břemen apod. event. lehká manuální činnost-domácí práce ve vlastním rytmu. Datum vzniku invalidity komise stanovila ortopedickým nálezem ze dne 30.5.2013. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

*Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný **samosoudce**, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).*

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo

nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 29.8.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá přiznání invalidity s ohledem na popsaný zdravotní stav, neboť dosažení hranice 35% snížené pracovní schopnosti s sebou nese nárok na invalidní důchod, který omezení kompenzuje alespoň částečně. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 4.2.2014 ***má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 30.5.2013 (ortopedické vyšetření)***, proto je ***žaloba podaná důvodně***, a soud tedy ***napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2013 a jemu předcházejí rozhodnutí ze dne 25.6.2013 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce k 30.5.2013 odpovídá prvnímu stupni invalidity (míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%)***.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní od 30.5.2013 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 108/2013 ze dne 24.3.2014, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobce již při posouzení na OSSZ a poté v řízení o námitkách. (Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění.)

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce specifikoval náklady tohoto řízení dne 26.2.2014 a soud shledal jeho nárok částečně oprávněným a přiznal mu za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč (*převzetí věci a sepis žaloby*), tj. 2.000,-Kč, za 2 režijní paušály á 300,-Kč, tj. 600,-Kč, což je v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; tedy celkem 2.600,-Kč, ale soud neuznal následující dva úkony, neboť se nejedná o písemné podání nebo návrh ve věci samé – vyjádření k posudkové komisi, jelikož žádné takové nebylo

požadováno ani v této věci soudu nebylo doručeno a vyjádření žalobce ze dne 24.2.2014 reagující na doručený posudek PK MPSV ze dne 4.2.2014 (*předmětný posudek byl zdejšímu soudu doručen dne 24.2.2014*) obsahující i vyúčtování nákladů řízení soud nepovažuje za úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 uvedené vyhlášky. Předmětnou částku je povinna žalovaná uhradit ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 24. března 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně